

[Socialministeren.]

eventuelt drøftet med mig igen, går jeg ud fra, at der ikke fortsat skulle være uafklarede spørgsmål vedrørende målet for personaleuddannelsen eller placeringen af personalet i forsorgsarbejdet. Hvis der imidlertid til den tid skulle være behov for det, vil jeg være villig til at give folketinget en redegørelse for disse spørgsmål.

Gunhild Due: Jeg takker for svaret og kan selvfølgelig godt se, hvorfor ministeren måske ikke er så glad for at give en redegørelse, så længe der står forhandlinger på; det standpunkt må vel nok være rimeligt, uanset hvordan forhandlingerne nu forløber. Jeg håber, de vil forløbe godt, for jeg mener, at det er skadeligt for åndssvageforsorgen med denne uro, idet det kan betyde, at mennesker, som måske ville gå ind i dette arbejde, bliver afskrækket derfra. Jeg håber altså, at disse forhandlinger går godt, men selv om de giver et vellykket resultat, vil jeg egentlig stadig væk meget gerne have en redegørelse måske med efterfølgende debat her i tinget. Jeg mener, at hele dette område er så vigtigt, at det må være af betydning, at tingets medlemmer er virkelig godt orienteret om de personalemæssige forhold og især om det mål og sigte, man har fremover. Men det kan vi jo så vende tilbage til.

Socialministeren (Bundvad): Selv om der er skabt nogen uro om uddannelsen inden for åndssvageforsorgen — en uro, som måske også har et lønforhandlingssigte — vil jeg gerne sige, at dette på baggrund af den almindelige sociale uddannelse i det store hele er en detalje. Når vi har siddende en kommission, som gennemgår hele den sociale uddannelse, ikke alene for åndssvageforsorgen, men også for særforsorgen, den sociale højskole osv., vil det nok være rigtigt at se den nævnte uddannelse i en større sammenhæng, og skulle det give anledning til en drøftelse, deltager jeg gerne i den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Chr. R. Christensen** til finansministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at afbøde de urimelige skattemæssige virkninger af den voldsomme opvurdering af jordrentejord i yderzonerne?“

Chr. R. Christensen: Det er med tilfredshed, jeg kan konstatere, at statshusmandsloven, sådan som den er blevet ændret til ikrafttræden nu fra den 21. april, gør det muligt for indehaverne af jordrentejord at afvikle dette jordrentesystem. Dermed er vi nået dertil, at det system, efter hvilket jord skal være i statseje, er blevet afviklet; man har konstateret så mange uheldige egenskaber ved det, at ingen har turdet forlange det opretholdt. Jeg nærer ingen tvivl om, at den ret, der nu er givet, vil føre til, at hele dette system forsvinder helt i løbet af en kort årrække.

Tilbage er imidlertid et problem omkring navnlig en del storbyer, hvor man i yderzonerne har belastet nogle indehavere af gartnerbrug og statshusmandsbrug med meget store byrder. Man har vurderet disse brug op til byggegrundsværdi, og det vil sige, at man om en række provinsbyer har fået husmandsbrug og gartnerier med en grundværdi på omkring 100.000 kr. og her i omegnen af hovedstaden på en 200.000-300.000 kr., og samtidig har man fjernet loftet over udskrivningen af ejendomsskatterne til kommunerne. Det vil igen sige, at nogle af disse brug bliver belastet med byrder på en 20.000-30.000 kr. om året til det offentlige, at de i virkeligheden gennem disse opvurderinger har fået deres gældsbyrder mangedoblet — og det er byrder, som de pågældende brug ikke kan bære. Samtidig er man i den situation, at disse brug ikke kan sælges, fordi man som følge af deres placering i yderzoner eller lignende ikke kan bebygge dem i en overskuelig årrække; af den grund har en del af disse brugsindehavere været ude for, at der er blevet tilbudt en brøkdel af, hvad man har vurderet ejendommene til.

Jeg vil derfor gerne spørge: hvad agter finansministeren at gøre for at afbøde de urimeligheder, som en række husmandsbrug på den måde er blevet udsat for?

Finansministeren (Grünbaum): Jeg må jo gå ud fra, at når spørgsmålet er stillet til mig og ikke til indenrigsministeren, er det ikke så meget skatterne som vurderingerne, det drejer sig om; grundskatterne tilfalder jo som bekendt nu udelukkende kommunerne og er altså ikke et statsligt anliggende. Med hensyn til vurderingen af jordrente-